

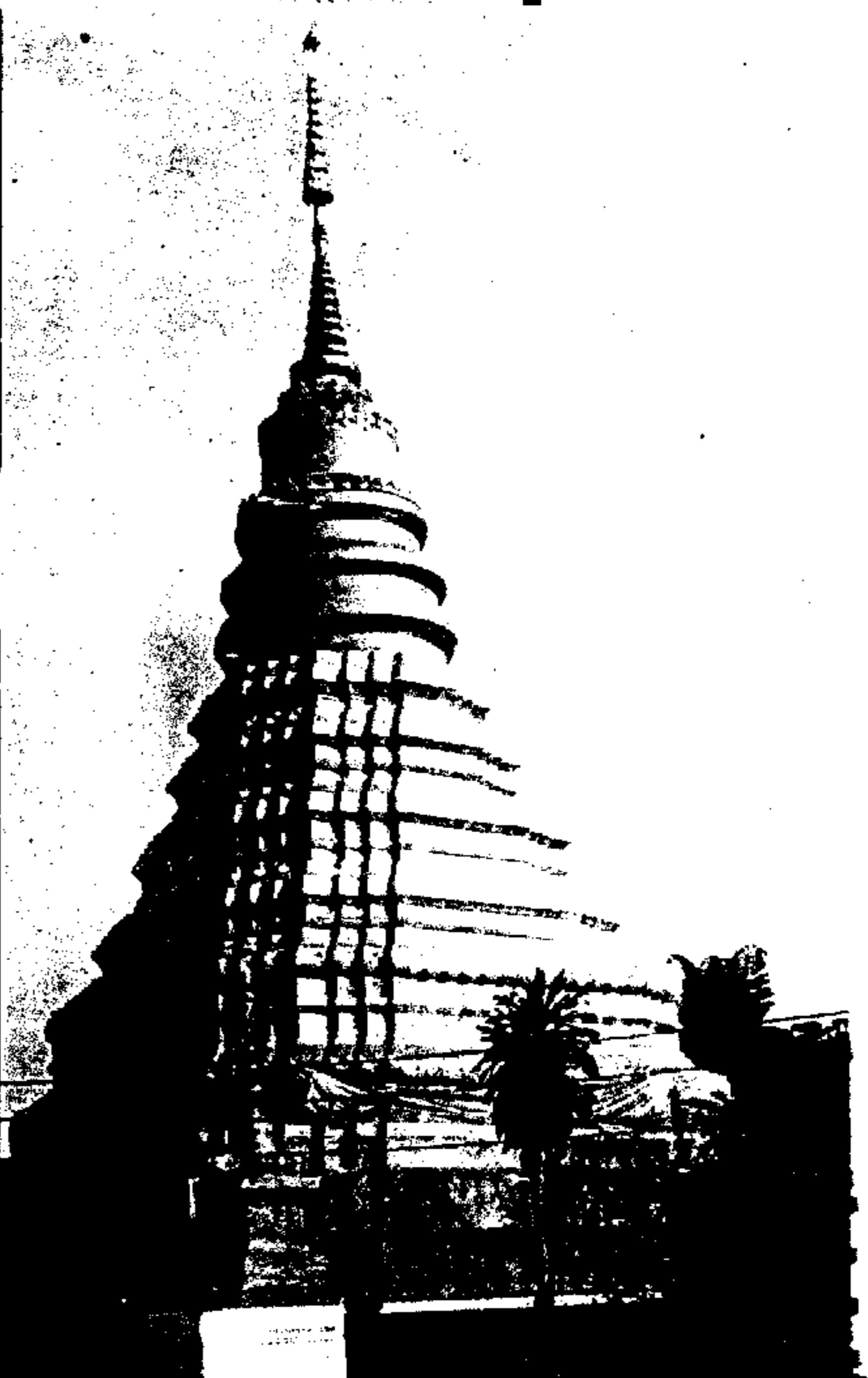

ขอเชิญร่วมทำบุญมหาศักดิสร้างปฐมอุทayanพุทธสถานแม่ก้าขาว พะเจ้า & พะဝงค์
บูรณะปฏิสังขรณ์พระอุโนสต พระเจ้าต้นหлев - พระแสงแจ้
ซึ่งเป็นที่นับถือของพุทธศาสนิกชน

ประดิษฐาน ณ ที่วัดพระเกี้ย ต้านลุ่งช้า อ่าเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง โทร 086-1917295

ประดิษฐาน ณ ที่วัดพระเกี้ย แม่ก้าขาว บะเจ้า & พะဝงค์ บูรณะปฏิสังขรณ์ พระอุโนสต พระเจ้าต้นหлев - พระแสงแจ้ ซึ่งเป็นที่นับถือของพุทธศาสนิกชน

ประวัติวัดพระเกิดที่โลกลีม

พ.ศ.๒๕๖๓ จ.เชียงราย จ.ลำปาง

ณ ดินแดนเนื้อสุดของจังหวัดลำปาง ออกจากตัวจังหวัดไปตามถนนสายลำปาง-เจ้าห่ม ไปทางทิศเหนือประมาณ ๑๐๔ กิโลเมตร จะพบอำเภอหนึ่งของจังหวัดลำปาง คือ อำเภอวังเหนือ เดิมชื่อเมืองวัง มีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับอำเภอพาน จังหวัดเชียงราย และ อำเภอแม่ใจ จังหวัดพะเยา

ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอเจ้าห่ม จังหวัดลำปาง

ทิศตะวันออก ติดต่อกับอำเภอเมืองพะเยา จังหวัดพะเยา และ อำเภอคงวา จังหวัดลำปาง

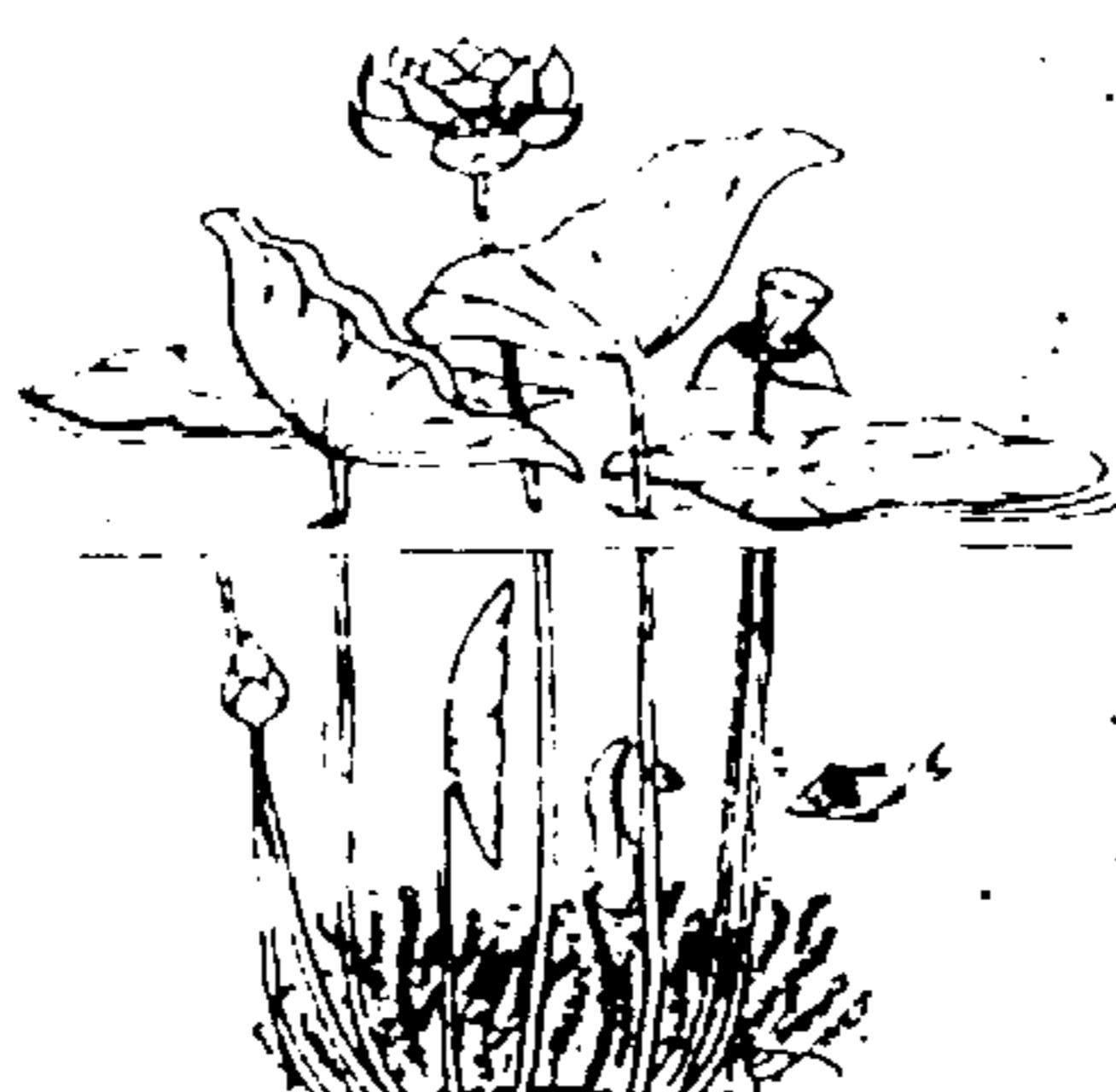
ทิศตะวันตก ติดต่อกับอำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย

การเดินทางมาวัดพระเกิด

เมื่อมาถึงสามแยกที่ว่าการอำเภอวังเหนือ จะพบเส้นทางตรงไปทางด้านทิศตะวันออก ไปจังหวัดพะเยา ขอให้ใช้เส้นทางไปทางตามน้ำตกวังแก้ว ผ่านที่ว่าการอำเภอวังเหนือ ผ่านอนุสาวรีย์เจ้าพ่อพญาวัง อดีตนกรบผู้เสียสละ ของเมืองวัง ผ่านเทศบาลบ้านใหม่ บ้านวังมน ห้องไส ถึงหลักกิโลเมตรที่ ๘ ของรพช. มองด้านทิศตะวันตกประมาณ ๕๐๐ เมตร จะเห็นยอดพระเจดีย์ สูงส่งงามเด่น และระยิบระยับเป็นสีทอง ทางเข้าวัดจะผ่านทุ่งนา ผ่านแม่น้ำวัง มีภูเขา และหมู่บ้านแวดล้อมอยู่ด้านหลัง นั่นก็คือที่ตั้งเจดีย์วัดพระเกิด หรือวัดพระเกิด ตั้งอยู่หมู่ที่ ๘ บ้านแม่เลียน ตำบลลุ่งหัว อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง เป็นวัดโบราณและมีประวัติความเป็นมาอันยาวนาน แต่ก่อนเป็นวัดເອກและเป็นวัดประจำของชาวเมืองวัง เป็นวัดที่มีความศักดิ์สิทธิ์ และเป็นที่崇拜หลักการะของพุทธศาสนาชนตั้งแต่อดีตมาจนถึงปัจจุบัน

วัดพระเกิดมีโบราณสถานที่สำคัญ คือ พระเจดีย์ ซึ่งมีความสูง

3.6 เมตร สูงกว้าง ๑๘ เมตร มองพระเจดีย์ใกล้ ๆ แล้วจะเกิดความศรัทธา
เลื่อมใสยิ่งนัก องค์เจดีย์เป็นศิลปะที่สวยงาม ละเอียดยากที่จะหาพระเจดีย์
ที่อื่นเสมอพระเจดีย์วัดพระเกิดได้ โดยเฉพาะส่วนบนสุดของเจดีย์ที่ต่อจาก
ฉัตร ก็จะมีแม่กากหองเด่นเป็นสง่าเป็นสัญลักษณ์ของเจดีย์วัดพระเกิดที่ไม่มีเจดีย์
ที่อื่นมี บริเวณพระเจดีย์มีขนาดกว้างขวางมีกำแพงอยู่สองชั้น คือกำแพง
ชั้นในเรียกว่ากำแพงแก้ว มีกำแพงชั้นนอกทำด้วยศิลาลงบrixelan
พระเจดีย์ปูด้วยหินอ่อน พุทธศาสนาชนนิยมมาปฏิบัติธรรมและเวียนเทียนใน
วันสำคัญทางศาสนาโดยเฉพาะวันขึ้น ๑๕ ค่ำ พระจันทร์เต็มดวงจะเห็น
พระเจดีย์เด่นสง่า เกิดความรู้สึกภายในจิตใจยากที่จะบรรณนาได้เหมือนหนึ่ง
ได้อยู่บนสวรรค์ชั้นใดชั้นหนึ่งก็ไม่ปาน นี่คือความรู้สึกจากผู้ที่มาร่วมในการ
ปฏิบัติเวียนเทียนและการบไหว้พระเจดีย์วัดพระเกิด ซึ่งเป็นเจดีย์ประดับ
ด้วยแก้วทั้งองค์ มีฉัตรข้างบน และฉัตรข้างล่างอีก ๔ ฉัตร แต่ละฉัตร
ก็จะมีกากหองอยู่ทุก ๆ ฉัตร

ประคต พระเดชดีกัจพระเกิด โดยสันเบป

พระเดชดีกัจพระเกิด วันที่ ๑๖๖๘๔๒

สมัยสองพันกว่าปีมาแล้ว เมื่อสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระองค์ยังไม่เสด็จดับขันธปรินิพพาน ยังมีนายพานิช ๒ คน ได้เดินทางจากดินแดนสุวรรณภูมิ (เมืองวัง) ไปค้าขายยังดินแดนประเทศอินเดีย ได้มีโอกาสเข้าเฝ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า จนเกิดความเลื่อมใสองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า นายพานิช ๒ คน ได้ถวายภัตตาหารแด่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระพุทธองค์ทรงตรัสสถานนายพานิชทั้งสองคน ถึงที่อยู่ของนายพานิช นายพานิชก็ได้ทูลตามความจริง องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ประทานพระเกศา (เส้นผึ้ง) ของพระองค์ให้แก่นายพานิชทั้งสองคน ๆ ละ ๔ เส้น พระพุทธองค์ได้ตรัสให้นายพานิชทั้งสองคนนำไปบรรจุไว้ที่ดอยสังกุตตะระ ในเมืองที่พ่อค้าอยู่ เพราะว่าดอยสังกุตตะระแห่งนั้นเป็นที่บรรจุพระสารีริกธาตุ เส้นพระเกศา (เส้นผึ้ง) ของพระพุทธเจ้ามาแล้ว๓ พระองค์ คือ พระกุลันธะ พระโภนาคมนະ พระกัสสปะ และพระพุทธองค์ได้ตรัสเล่าว่า สถานที่นั้นเป็นที่เกิดของแม่กาขาวและกำเนิดพระโพธิสัตว์ทั้ง ๕ พระองค์ พระพุทธองค์ยังได้ประทานเล่าเรื่องให้แก่นายพานิช ๒ คนได้รู้ดังนี้

ย้อนหลังเริ่มตั้งแต่ปฐมกัปปี คือกัปปีแรกของโลก ยังมีแม่กาขาวทำรังอยู่ที่ต้นมะเดื่อใกล้กับแม่น้ำ ต่อมามาแม่กาขาวได้ออกไช ๕ พอง แม่กากรัก และหันหนอนมอไข่ทั้ง ๕ พอง ไม่ให้ได้รับอันตรายจากศัตรุหรือสัตว์อื่นที่จะมาทำร้ายไข่ทั้ง ๕ พอง อยู่มาวันหนึ่ง แม่กาขาวก็ไปเที่ยวแสวงหาอาหาร ทางด้านทิศตะวันตกซึ่งเป็นที่อุดมสมบูรณ์ด้วยอาหารหลายอย่าง เพื่อญวันนั้นได้เกิดพายุและฝนพัดกิ่งไม้ล้มระเนระนาดอาการมีดครึ่มทำให้แม่กาจำทิศทางไม่ได้ เพราะดูเหมือนกันหมด แม่กาขาวก็หลง สถานที่แม่กาขาวไปหลงเดียวนี้เรียกว่าเวียงกาหลง ซึ่งอยู่ในอำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย เมื่อสิ้นพายุ

และฝนแล้วอาการจะแย่ลง แม่ก้าก็หาทางบินกลับที่อยู่ คือ ต้นมะเดื่อใกล้กับแม่น้ำ กลับมาหาลูกที่เป็นไข้ทั้ง ๕ พอง ไม่เจอ แม่ก้ากเลี้ยงไปทางด้านทิศตะวันตก เดี๋วนี้เรียกว่าหมู่บ้านแม่เลี้ยง ก็ไม่เจอ แม่ก้ากตามหาตามน้ำบริเวณนั้นก็ไม่เจอ เขาก็เรียกว่าวังแม่กา เมื่อแม่ก้าตามหาลูกไม่เจอแม่ก้าร้องให้เดี๋วนี้เขารียกว่าหมู่บ้านอ่องไช แม่ก้ากตามหาลูกบินวนไปมาเดี๋วนี้เขารียกว่าหมู่บ้านวังมน เมื่อแม่ก้าบินวนไปมาไม่เจอลูกก็เกิดความเคร้า ในเดี๋วนี้เขารียกว่าหมู่บ้านทับป่าเส้า แม่ก้าตามหาลูกเป็นเวลา ๗ ปี ก็เกิดความท้อใจ ไม่อยากกินอาหารจนร่างกายชูบพوم แต่ด้วยเหตุที่แม่ก้าเคยเป็นพรหมมาก่อน แม่ก้าได้ทำใจให้สงบแล้วแม่ก้าสิ้นใจ สถานที่แม่ก้าสิ้นใจก็คือวัดอักขี้ชัยศรี อําเภอแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง เมื่อแม่ก้าสิ้นใจแล้ว ก็ไปเกิดเป็นภวีกามหารหม อยู่ชั้นสุทธาวาส

จะกล่าวถึงไข้ทั้ง ๕ พองของแม่ก้าขาว วันที่แม่ก้าขาวไปหาอาหารวันนั้น ก็ได้เกิดพายุและฝนเหมือนกัน พายุได้พัดกิงไม้และรังไข่ของแม่ก้าขาวตกลงมาสู่แม่น้ำ ไข้ทั้ง ๕ พอง ก็ลอยไปตามกระแสน้ำ ไข่ฟองที่ ๑ ลอยไปมีแม่ไก่เห็นแล้วก็เก็บเอามาเลี้ยงไว้ ไข่ฟองที่ ๒ ลอยไป มีแม่นาคเห็นแล้วก็เก็บเอามาเลี้ยงไว้ ไข่ฟองที่ ๓ ก็ลอยไปมีแม่เต่าเห็นก็ได้เก็บเอามาเลี้ยงไว้ ไข่ฟองที่ ๔ ลอยไปก็มีแม่วัวเก็บมาเลี้ยงไว้ ไข่ฟองที่ ๕ มีแม่ราชสีห์ (สิง) เห็นแล้วก็เก็บเอามาเลี้ยงไว้ ต่อมาไม่นานไข้ทั้ง ๕ พอง ก็แตกออกมา แทนที่จะเป็นอย่างอื่นกลับเป็นคนซึ่งเหมือนกันหมดทั้ง ๕ แม่เลี้ยงก็เกิดความยินดีรักเหมือนกับลูกของตัวเอง แม่เลี้ยงทั้ง ๕ ก็ได้เลี้ยงไว้เหมือนแม่ที่แท้จริงของกุญแจเวลาผ่านไปเมื่อกุญแจทั้ง ๕ เป็นหนุ่ม ได้ถามแม่เลี้ยงของแต่ละคนว่า แม่ที่แท้จริงอยู่ที่ไหน แม่เลี้ยงก็ไม่สามารถตอบคำถามได้ เพราะว่าลูกได้ลอยมาตามกระแสน้ำ แม่เลี้ยงเก็บเอามาเลี้ยงไว้ กุญแจทั้ง ๕ คิดถึงแม่ที่แท้จริงก็อยากจะตามหาแม่ ได้กราบลาแม่เลี้ยง ส่วนแม่เลี้ยงทั้ง ๕ ก็มีความอาลัยหาลูก แต่ถ้าเป็นความต้องการของลูกก็อนุญาต แต่แม่ขออะไรลักษอย่าง คือ ถ้าลูกได้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแล้ว ขอฝากชื่อแม่เลี้ยงไว้

ถัดจากนั้nmากมารทั้ง ๕ ก็ได้เข้าป่าบำเพ็ญเป็นฤาษี จนได้มาโนโลกิย์ มีวันหนึ่งฤาษีทั้ง ๕ ได้มานเจอกันโดยบังเอิญโดยลักษณะหน้าตา ก็คล้ายกัน อายุก็เท่ากัน ฤาษีทั้ง ๕ ได้พร้อมใจกันตั้งสัจจะอธิษฐานกันว่าด้วยแรงบุญ แรงกุศล แรงอธิษฐานบารมีของลูกทั้ง ๕ นี้ ขอได้พบเจอแม่ที่แท้จริง ด้วยแรง อธิษฐานของฤาษีทั้ง ๕ ซึ่งมีพลังอันยิ่งใหญ่และเป็นอธิษฐานที่ลูกส่งถึงแม่ ด้วยความบริสุทธิ์ แรงอธิษฐานนั้นไปถึงภวีกามหารหม ซึ่งเดิมที่เป็นแม่กาขาว ก็ได้ลงมาในสภาพของแม่กา ได้มายให้ฤาษีทั้ง ๕ ได้มาฐานะเงิน และเล่าเรื่อง ที่เกิดขึ้นให้ลูกทั้ง ๕ พัง ตั้งแต่ต้นจนจบสิ้น ชีวิตมีความรักของแม่ยากที่จะตอบ แทนบุญครั้งนี้ได้ ฤาษีทั้ง ๕ ได้ถามแม่ว่าลูกทั้ง ๕ จะทำอย่างไรเพื่อตอบแทน บุญคุณของแม่ที่มีต่อลูก ภวีกามหารหมในสภาพของแม่กาขาว ได้แนะนำลูก ทั้ง ๕ ที่เป็นฤาษีว่า ให้ลูกนำดินมาทำประทิป และนำฝ่ายมาทำเป็นรูปตีนกา ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แทนแม่กาขาว เมื่อแม่กาขาวได้แนะนำฤาษีทั้ง ๕ แล้ว ก็ได้ขึ้นไปสู่ที่อยู่ คือ พระโลก วันที่แม่กามาพบฤาษีทั้ง ๕ นั้น ตรงกับวันเพ็ญ เดือน ๑๗ เพ็ญหรือวันเดือนยี่เป็ง ของชาวล้านนาไทย นิยมจุดประทิปตีนกา บูชาแม่กาเพือก (ขาว) ตลอดมา ก็มาจากเรื่องของแม่กาขาวพระเจ้า ๕ พระองค์ ซึ่งวันนี้เป็นวันตรงกับวันลอยกระทงเมื่อแม่กาขาวไปสู่พระโลกแล้ว ฤาษี ทั้ง ๕ องค์ ก็ได้ทำการตามคำที่แม่แนะนำคือการจุดประทิปบนนำฝ่ายมาเป็นรูป ตีนกา แล้วหาน้ำมันมาใส่จุดบูชาทุกวันพระ ๔ ค่ำ ๑๕ ค่ำ แล้วฤาษีทั้ง ๕ ก็ บำเพ็ญเพียรจนลิ้นอายุขัยของแต่ละองค์ ต่อมาฤาษีทั้ง ๕ ก็ได้มาเกิดในโลก มนุษย์บำเพ็ญเพียรบารมีอีกหลายชาติ หลายกัปปี จนมาถึงยุคกัปปันนี้ซึ่งเป็น กัปปีที่โชคดีที่สุดที่มีพระพุทธเจ้าอุบัติขึ้นในโลก ๕ พระองค์ คือ พระกฤษณะ พระโภนาคมนะ พระกัสสปะ พระโคตมะ (สิทธัตถะ) องค์ปัจจุบัน

และจะอุบัติขึ้นในอนาคต คือ พระศรีอารยเมตไตรย ซึ่งก็เป็นองค์สุดท้าย ในภัทกัปปันนี้ ซึ่งพระพุทธเจ้าทั้ง ๕ พระองค์นี้ แต่ก่อนก็เป็นลูกของแม่กาขาว และที่ได้ชื่อต่าง ๆ ก็ได้อาชื่อแม่เลี้ยงตามคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้กับแม่เลี้ยง

เมื่อพระพุทธเจ้าได้เล่าเรื่องของแม่กากขาว พระเจ้า ๕ พระองค์แล้ว นายพานิช หั้งสองคน ได้กราบล้าพระพุทธเจ้าแล้วเดินทางมาที่บ้านเกิด คือ ดินแดนสุวรรณภูมิ แล้วนำพระเกศาหั้ง ๔ เส้น บรรจุไว้ ณ ดินแดนดอยสังกุตตะระ ก็คือพระเจดีย์วัดพระเกิด ทราบเท่าทุกวันนี้

ตามคัมภีร์มูลศาสนาถูานคัมภีร์ ฉบับล้านนาไทย ในปีพุทธศักราช ๑๙๙๔ ว่ามีพระเถระผู้มีชื่อเลียงรูปหนึ่ง ท่านซึ่ว่าพระถูานคัมภีร์ เดิมท่านบวชอยู่ที่วัดนันหาราม จังหวัดเชียงใหม่ ท่านได้เดินทางไปสุโขทัย อยุธยา และไปที่ประเทศไทย แล้วไปที่โรมชนบทแล้วท่านได้ไปเลื่อมใสพระเถระรูปหนึ่ง ชื่อว่า พระมหาสุทัสสนะ พระถูานคัมภีร์ก็ได้บวชใหม่ที่นั้นได้อยู่กับอุปัชฌาย์ ๕ ปี ได้ลาอุปัชฌาย์กลับเมืองไทย แล้วท่านพระถูานคัมภีร์ก็เป็นที่เคารพ และนับถือจากกาษัตริย์ เช่น สุโขทัย อยุธยา และมีกุลบุตรมาบวชมากมาย ท่านได้เดินทางมาเชียงใหม่ และได้เผยแพร่พระศาสนาไปแพร่หลายถึงเชียงแสน เชียงตุง ต่อมามาในลำปางมีเหตุคือคนไม่สบายคือ โรคภัยไข้เจ็บ ได้นิมนต์ท่านมาโปรด ท่านได้เดินทางมาโปรดที่เมืองลำปาง ในช่วงเวลานั้น พระธาตุเจ้าห่มพระธาตุเมืองวัง สถาปนาขึ้นมา ท่านก็ได้รับนิมนต์แล้วในพระชาสุดท้าย ท่านก็ได้จำพระชาพระธาตุเมืองวัง (วัดพระเกิด) เพราะได้หลักฐานจากการเล่าสืบกันมาว่า วัดพระเกิดเคยมีพระจำนวนร้อย เนรจำนวนพัน ละบัดผ้าจีวรพร้อมกัน จะดังเหมือนฟ้าร้อง เข้าใจว่าคงจะเป็นยุคที่ท่านพระถูานคัมภีร์มาอยู่จำพระชา ที่วัดพระเกิด เพราะว่ามีกุลบุตรจากที่ต่าง ๆ มาบวชกัน เพราะท่านเป็นพระที่นำศาสนาคำสอนมาจากการประเทศลังกา และตอนนั้นเมืองวังมีความเป็นอยู่ที่ดี มีศิลปะถ่ายเครื่องปั้นดินเผาต่าง ๆ ส่งออกขายไปตามหัวเมืองต่าง ๆ และเจ้าเมืองก็ได้อุปถัมภ์พระภิกษุ-สามเณรจำนวนร้อยจำนวนพัน ได้ต่อจากนั้นมาท่าน พระถูาน คัมภีร์ก็ได้เดิน ทางไปเชียงใหม่ ตามคำนิมนต์ของเจ้าเมืองแต่ท่านเดินทางไปไม่ถึงเชียงใหม่ ก็ได้มรณภาพระหว่างทาง พุทธศาสนาเช่นได้ทำพระเจดีย์เป็นอนุสรณ์แก่ท่านพระถูานคัมภีร์ ผู้นำพุทธศาสนามาสู่ล้านนาไทย

ปีพุทธศักราช ๒๕๖๙

ครูบาศรีวิชัยนักบุญแห่งล้านนาไทย เดิมท่านบวชอยู่ที่วัดบ้านปาง อําเภอลี้ จังหวัดลำพูน ท่านเป็นพระที่ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ เป็นที่เคารพนับถือ ของพระภิกษุ สามเณร พุทธศาสนาชนทั้งหลายทั่วแคว้นล้านนาไทย ยกย่อง ท่านครูบาศรีวิชัยว่าครูบาศีลธรรม ท่านมีความเสียสละประโยชน์ตนเพื่อ ประโยชน์ผู้อื่น พระศาสนาตลอดสาธารณประโยชน์ทั่วไป ท่านได้มาเห็นสภาพ เจดีย์วัดพระเกิดมีสภาพทรุดโทรม แทบจะไม่มีสภาพของเจดีย์ มีหล้าปักคลุมอยู่ พระเจดีย์คงจะขาดการเอาใจใส่ดูแลมานาน บางสมัยก็อาจจะเกิด ศึกสงครามทำให้วัดพระเกิดต้องได้รับผลกระทบด้วย ท่านครูบาศรีวิชัย พร้อม ด้วยภิกษุ-สามเณร ตลอดจนญาติโยมที่มีความเลื่อมใสในพระพุทธศาสนา ในเขตอําเภอวังเหนือ เวียงป่าเป้า แจ้ห่ม และทางลำปาง - ลำพูน - เชียงใหม่ - เชียงแสน ในแคว้นล้านนาไทยช่วยกันบริจาคทรัพย์สินเงินทองตลอดการ ปั้นอิฐ การใช้แรงงานต่าง ๆ เท่าที่ผู้ที่มีศรัทธาจะทำได้ ท่านครูบาศรีวิชัยได้ วางผังของพระเจดีย์ตั้งแต่ใต้ดินจนจะเสร็จการทำพระเจดีย์ที่โบราณเขากล่าวว่า การวางผังเริ่มแรกจะยากมากเสมือนทำเจดีย์สององค์คือใต้ดินก็มีรูป เป็นเจดีย์ ผู้เฒ่าผู้แก่ เข้าเล่าว่า ท่านครูบาศรีวิชัย ท่านมีความตั้งใจทำพระเจดีย์พระเกิดให้ถูกต้องที่สุดตามพิธีโบราณ เช่น มีเรือเงิน เรือทอง เป็นต้น ท่านบูรณะพระเจดีย์ได้ประมาณจนจะเสร็จ ก็ประมาณ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ ญาติโยมที่อื่นก็ได้นิมนต์ท่านครูบาศรีวิชัยไปเป็นประธาน ท่านก็รับนิมนต์แล้ว ก็เดินทางไป ท่านครูบาศรีวิชัยคิดว่าเมื่อสร้างที่นิมนต์แล้วจะกลับมาบูรณะเจดีย์ วัดพระเกิดต่อ ในระยะนั้นจังหวัดลำปางมีพระผู้มีชื่อเสียง เป็นที่เคารพนับถือ ของชาวลำปาง คือ ครูบานันดา แห่งวัดทุ่งม่านใต้ อําเภอเมือง จังหวัดลำปาง ญาติโยมเลยนิมนต์ครูบานันดา บูรณะพระเจดีย์วัดพระเกิด ต่อจากครูศรีวิชัย จนเสร็จสมบูรณ์ในปีพุทธศักราช ๒๕๖๙ ได้ทำการฉลองเรียกว่างานปอยหลวง ของภาคเหนือล้านนาไทย นับตั้งแต่นั้นมาวัดพระเกิดก็เกิดการเปลี่ยนแปลง

ตามที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ คือ เป็นอนิจจังไม่แน่นอน บางคราวก็มีพระมาอยู่ ๑ พระชา ๒ พระชา และไปอยู่ที่อื่น บางคราวก็เป็นวัดร้าง มีพระขาวแก้วซึ่งเป็นที่นับถือของคนทั่วไปอยู่บ้าง มีพระจากที่อื่นเช่น หลวงพ่อบุญชู มาจากแม่สาย เป็นพระหมอรักษาคนที่ไม่สบายน ท่านก็อยู่ไม่นานได้เดินทางไปอยู่ที่แม่สาย จนมาถึงสมัยของพระอธิการดวงตีบ อสโน ซึ่งท่านก็เป็นคนแม่เลียงได้มาบัวช่วยหลังได้เป็นเจ้าอาวาสวัดพระเกิด

ปีพุทธศักราช ๒๕๓๔

พระอาจารย์ธรรมสาธิ (สนัน) กนตธมโน แห่งสำนักปฏิบัติธรรม เวียงกาหลง อําเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย พร้อมกับญาติโยมทางกรุงเทพฯ สมุทรปราการ เวียงป่าเป้า - เวียงเหนือ - แม่ขะ jan ได้มีความเห็นว่า พระเจดีย์วัดพระเกิดมีสภาพที่จะได้รับการบูรณะใหม่ซึ่งสภาพพระเจดีย์มีไม่โพธิ (สหล) อญุบันเจดีย์ ออกหากำเจาะเข้าไปสู่ในใจกลางพระเจดีย์และดูสภาพปูนก็จะหมดอายุ ท่านได้ประชุมปรึกษากับคณะสงฆ์ ซึ่งมีเจ้าคณะอําเภอวังเหนือ และประชาชนวังเหนือ และหมู่บ้านแม่เลียง ก่อนจะได้บูรณะพระเจดีย์ก็ประชุมกันหลายครั้ง ในที่สุดการบูรณะพระเจดีย์ก็เริ่มขึ้น ได้รับปัจจัยจากญาติโยมผู้ใจบุญทั่วประเทศ มีคุณคิด ศิริกาญจนวงศ์ เป็นเจ้าภาพ ที่เสียสละทรัพย์ส่วนตัวเป็นจำนวนเงินถึง ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อจะบูรณะพระเจดีย์วัดพระเกิดให้เป็นสมบัติของพระศาสนาสืบต่อไป ได้ติดกราะจากพระเจดีย์ทั้งองค์ และซื้อที่นาทำถนนเข้าสู่วัดพระเกิด สร้างห้องน้ำ ฯลฯ ในที่สุดงานบูรณะพระเจดีย์ก็ได้สำเร็จสมความตั้งใจของพุทธศาสนิกชน ได้มีการปฏิบัติธรรม ๙ วัน ๙ คืน

วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๓๗ เป็นวันผูกพัทธสีมา วัดพระเกิด

วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๓๗ ตรงกับวันวิสาขบูชา ได้บวงพระภิกษุ ๕๙ รูป ปีนี้เกิดแผ่นดินไหว จึงเรียกพระภิกษุที่บวชรุ่นนี้ว่า “รุ่นแผ่นดินไหว” ปีนี้มีฝนตกมากกรั้นball ประกาศว่าจะเกิดฝนแล้ง แต่เมื่อพระเจดีย์วัดพระเกิด

บูรณะเสร็จเรียบร้อยก็ทำให้ฟันตกลามากจนทำให้น้ำมากมายเป็นอัศจรรย์อย่างหนึ่ง

ในพระอุโบสถของวัดพระเกิด ยังมีพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ ๒ องค์ เรียกว่า พระแสนแซ่ (สลัก) เป็นที่เคารพและนับถือของพุทธศาสนิกชนทั่วไป ตามคำบอกเล่าของผู้เฒ่าผู้แก่เล่าสืบกันมาว่า พระแสนแซ่ ท่านไปสรงน้ำแล้วกลับมาที่เดิมได้ ชาวบ้านจึงเลื่อมใสศรัทธา และเล่าสืบท่อ กันมาแล้ว ถ้าได้กราบพระแสนแซ่ ทองล้มฤทธิ์ จะมีคนสรรเสริฐ พบแต่จะความสุข ความเจริญ

นอกจากนี้ วัดพระเกิดยังมีชาကปรักหักพังของอิฐ บริเวณพระอุโบสถ หลังเดิม ด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือของวัดในปัจจุบัน

ครั้นเมื่อวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๔๕ วัดพระเกิดได้ดำเนินการหล่อพระพุทธเจ้าหั้ง ๕ พระองค์ และพระแม่กากขาว เพื่อเป็นอนุสรณ์ดินแดนพระแม่กากขาว พระเจ้า ๕ พระองค์

คำให้ไว้พระเจดีย์วัดพระเกิด

๒๕๔๕ ๗ ๘ ๒๕๔๕

กาสัจจิ กฎสัจจัง ไกระหัง กัสสะปัง โคตະมัง ไตรยะกุ อะหัง
วันทามิ สิรະสา ฯ

อะหัง วันทามิ สัพพะทา ฯ อะหัง วันทามิ สาธุโยว ฯ

พระอธิการสงวน สมภาค

วัดพระเกิด

รายนามเจ้าอาวาสวัดพระเกิด

ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน

(ไม่ว่าจะเป็นชื่อเดิม หรือชื่อใหม่)

๑. พระจันทร์	(ไม่ทราบชนชาติ)	พ.ศ. ๒๔๓๕
๒. พระอัม	(ไม่ทราบชนชาติ)	
๓. พระชัน	(ไม่ทราบชนชาติ)	
๔. พระหมื่น	(ไม่ทราบชนชาติ)	
๕. พระตาม	(ไม่ทราบชนชาติ)	
๖. พระสุข	(ไม่ทราบชนชาติ)	
๗. พระอ้อ	(ไม่ทราบชนชาติ)	
๘. พระพิม	(ไม่ทราบชนชาติ)	
๙. พระເສືອນ	(ไม่ทราบชนชาติ)	
๑๐. พระสอน	(ไม่ทราบชนชาติ)	
๑๑. พระมีด	(ไม่ทราบชนชาติ)	
๑๒. พระวงศ์	(ไม่ทราบชนชาติ)	
๑๓. พระเหมือน	(ไม่ทราบชนชาติ)	
๑๔. พระปั้น	(ไม่ทราบชนชาติ)	
๑๕. พ่อเนรหล้า	(ไม่ทราบชนชาติ)	
๑๖. พระอธิการดวงดีบ	อสมี	พ.ศ. ๒๔๒๕-๒๔๓๖
๑๗. พระบุญธรรม	รตนวีโฬ	พ.ศ. ๒๔๓๖-๒๔๓๘
๑๘. พระบุญชู	สุทธิจิตต์โถ	พ.ศ. ๒๔๓๘-๒๔๔๗
๑๙. พระอธิการสงวน	สุปภาส	พ.ศ. ๒๔๔๗ ถึงปัจจุบัน

บันทึกวันที่ ๑๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๕
พระอธิการสงวน สุปภาส

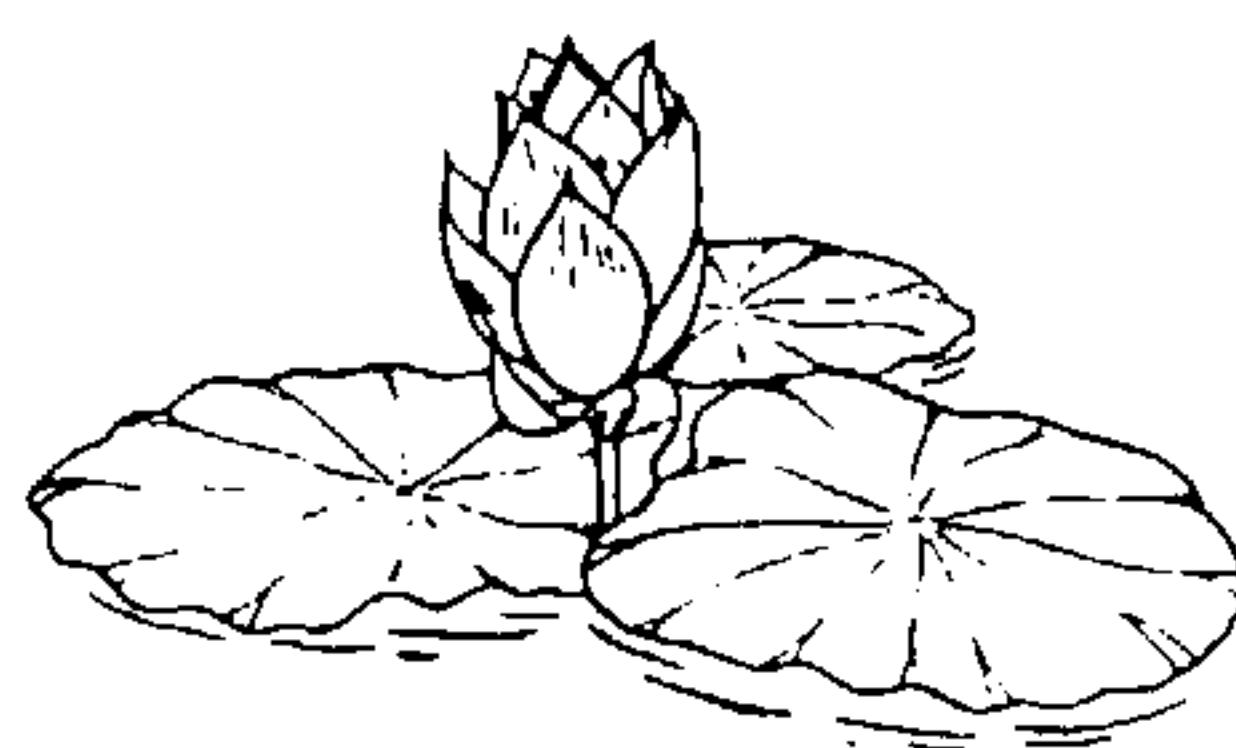
เกี่ยวกับพระพุทธศาสนา

พระพุทธศาสนา พระธรรม พระไตรปิธก

เจ้าชายลิทธัตถะ เป็นโหรสของพระเจ้าสุทโธทนา กับ พระนาง-
ลีริมามายา แห่งกรุงกบลพัสดุ

เจ้าชายลิทธัตถะ ทรงออกแบบ เพราะเห็นเทวทูตหึ้ง ๔ คือ คนแก่
คนเจ็บ คนตาย และนักบวช พระองค์ทรงคำนิวัมมีมีดต้องมีสว่าง มีกลางคืน
ต้องมีกลางวัน เพราะฉะนั้น ความแก่ เจ็บ ตาย ต้องมีวิธีแก้ไข ทรงตรัสรู้ที่ได้
ตนโพธิ์ ริมแม่น้ำเนรัญชรา ทรงแสดงพระธัมมจักรกับปัจฉนสูตรให้แก่ปัญจวัคคีย์
หึ้ง ๔ คือ โภณทัญญะ วัปปะ ภัททิยะ มหานามะ และอัสสซิ จนโภณทัญญะ
มีดวงตาเห็นธรรมบวชเป็นสาวกองค์แรกในพุทธศาสนา วัดแรกในพระ-
พุทธศาสนาคือวัดเวฬุวนาราม พระเจ้าพิมพิสาร กรุงราชคฤห์สร้างถวาย
พระพุทธองค์ วัดที่พระพุทธองค์จำพรรษาบานที่สุดคือ วัดเชตวัน กรุง
สาวัตถี ของอนาดบินทิกะเศรษฐีสร้างถวาย หมดทรัพย์ ๕๕ โกฐ หรือ ๕๕๐
ล้านสมัยก่อน พระพุทธองค์ทรงปรินิพพาน ที่เมืองกุลินара เมื่อพระ-
ชนามัย ๔๐ พรรมา

พระพุทธเจ้าทรงชนะความแก่ ความเจ็บ ความตาย โดยที่พระพุทธองค์
ไปสู่ดินแดนแห่งพระนิพพาน

គតិវរម

នាមខ្លួន សំណង់ សំណង់

ខ្លួន សំណង់ សំណង់
បើក សំណង់ សំណង់
បើក សំណង់ សំណង់
បើក សំណង់ សំណង់

កំឡុង កំឡុង កំឡុង
កំឡុង កំឡុង កំឡុង
កំឡុង កំឡុង កំឡុង
កំឡុង កំឡុង កំឡុង

(អតិថិជន)

មនុស្សមិនបាន ចំណាំ ចំណាំ
សង្គមីលេខាបី សង្គមីលេខាបី
បានចំណាំ បានចំណាំ បានចំណាំ
បានចំណាំ បានចំណាំ បានចំណាំ
បានចំណាំ បានចំណាំ បានចំណាំ

(តែងកុងស៊ី)

ភ្លាមី ភ្លាមី ភ្លាមី ភ្លាមី ភ្លាមី
ភ្លាមី ភ្លាមី ភ្លាមី ភ្លាមី ភ្លាមី
ភ្លាមី ភ្លាមី ភ្លាមី ភ្លាមី ភ្លាមី
ភ្លាមី ភ្លាមី ភ្លាមី ភ្លាមី ភ្លាមី

(អាជារីសង្គន សុប្តារី)

คำเกี่ยวกับศาสนาพิธี

พระธรรมชาติสัจธรรม พระธรรมชาติสัจธรรม

จุดเทียน ๒ เล่ม หมายถึง พระธรรมกับพระวินัย

จุดทางซ้ายมือเราก่อน แล้วจุดขามือเรา แล้วจึงจุดธูป
ใช้มือดับเทียน อย่าใช้ปากเป่า

ส่วนธูป ๓ ดอก หมายถึง คุณของพระพุทธเจ้า มี ๓ ประการ คือ
พระปัญญาชีคุณ ในบรรดา vieràสัตว์หรือมนุษย์ เทวดาอินทร์พระมหา
ปัญญาเทียบเท่ากับปัญญาของพระพุทธเจ้านั้นไม่มี พระพุทธองค์ทรงรู้ทุกอย่าง
ในโลก นอกโลก และวิธีดับทุกข์ไปสู่ทางที่ไม่เกิด ไม่ตาย ไม่ต้องวนเวียนใน
สังสารวัฏนั้นก็คือ ปัญญาสู่ทางแห่งโลกุตตรະคือทางแห่งพระนิพพาน

**พระบริสุทธิคุณ พระพุทธองค์มีจิตใจที่บริสุทธิ์ ไม่มีกิเลส เช่น โภภ
โหสัง โมหะ และกิเลสอื่นอีก จิตใจของพระพุทธองค์คือทำอะไรไม่หวังผลตอบ
แทน ไม่มีบุญบาปในจิตใจของพระพุทธองค์**

พระมหากรุณาธิคุณ พระพุทธองค์ตรัสรู้แล้วก็มีพระกรุณาย่อสัตว์โลก
ที่ทุกข์ทรมานไม่มีที่ลื้นสุด ไม่มีตัน ไม่มีปลาย จมอยู่ในกองกิเลส พระพุทธองค์
ทรงสั่งสอน แนะนำด้วยพระมหากรุณาธิคุณอันประเสริฐไม่หวังผลตอบแทนแม้
แต่คำว่า ขอบคุณ

ดอกไม้ หมายถึง พระสงฆ์ คือ สงฆ์ที่เป็นอริยะและสงฆ์โดยสมมติ
คือ พระสงฆ์มาจากการบรรณาธิการ หล่ายอาชีพ เมื่อมาอยู่ด้วยกันก็ให้จัดเป็น
ระเบียบเดียวกันเหมือนดอกไม้

ในงานมงคลนิมนต์พระมาทำพิธีจำนวนคี่ คือ ๕ รูป ๗ รูป ๙ รูป
เป็นต้น ส่วนงานอวมงคลเกี่ยวกับงานศพ นิมนต์พระสงฆ์จำนวนคู่ คือ ๔ รูป ๖
รูป ๘ รูป เป็นต้น แต่มียกเว้นงานแต่งงานนิมนต์พระสงฆ์จำนวนคู่ เพราะ
ถือว่าเจ้าบ่าวนิมนต์พระสงฆ์มาครึ่งหนึ่ง เจ้าสาวนิมนต์พระมาครึ่งหนึ่ง

ในงานศพ	เข้าเรียกว่า	ด้วยสายโยง
แต่งงานมงคล	เข้าเรียกว่า	ด้วยสายลิญจ์
ในงานศพ	เข้าเรียกว่า	สวัตมันต์
แต่งงานมงคล	เข้าเรียกว่า	เจริญพุทธมนต์

คำไหว้พระ

อิมีนา สักการเรนະ พุทธัง อะกิปูชะยามิ

อิมีนา สักการเรนະ ห้มัง อะกิปูชะยามิ

อิมีนา สักการเรนະ สังฆัง อะกิปูชะยามิ

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภะคะوا พุทธัง ภะคะวันตัง อะภิวามี (กราบ)

สวยงาม ภะคะวะตَا ห้มโน ห้มมัง นะมัสรามิ (กราบ)

สุปฏิปันโน ภะคะวะตோ สวยงามสังโน สังมัง นะมามิ (กราบ)

คำอารามนาศีล ៥

มะยัง ภันเต วิສุ วิສุ รักขะณัตถายะ ติสະระเณนະ อะหะ
ปัญจะ สีลاني ยาจามะ

ทุติย়ম্পি มะยัง ภันเต วิສุ วิສุ รักขะณัตถายะ ติสະระเณনະ
อะหะ ปัญจะ สีลاني ยาจามะ

ตະติย়ম্পি มะยัง ภันเต วิສุ วิສุ รักขะณัตถายะ ติสະระเณনະ
อะหะ ปัญจะ สีลاني ยาจามะ

คำอารามนาธรรม

พรหมา จะ โ鞫าธิปตี สະหັມປະຕີ

ກົດອັລູ້ຂະລື อັນທິວຮັງ ອະຍາຈະຄະ

ສັນຕິບະ ສັດຕາປະປະຮັກຂະຫາດິກາ

ເທເສັດ ຮັມມັງ ອະນຸກົມປິມັງ ປະຊັງ ฯ

คำอราธนานาพระปริตร

วิปัตติปัจฉิพายะ	สัพพะสัมปัตติสิทธิยา
สัพพะทุกขะวินาสาຍะ	ประริตตัง พຽณะ มังคะลัง
วิปัตติปัจฉิพายะ	สัพพะสัมปัตติสิทธิยา
สัพพะภะยะวินาสาຍะ	ประริตตัง พຽณะ มังคะลัง
วิปัตติปัจฉิพายะ	สัพพะสัมปัตติสิทธิยา
สัพพะໂຮຄະวินาสาຍะ	ประริตตัง พຽณะ มังคะลัง ฯ

คำถวายสั่งมหาน

นะโน ตั้สสะ ภะคะວะໂട อะระહะໂട สัมมาสัมพุทธสัสสะ (๓ จบ)

อิมานิ มะยัง ภันเต ภัตตานิ สะປะริวารานิ กิกขุสั่งมัสสะ
โโนนชะยามะ สาธุ โน ภันเต กิกขุสั่งโน อิมานิ ภัตตานิ สะປะริวารานิ
ປะภูคคันหาดุ อัมหากัง ทีມะรัตตัง หิตายะ สุขายะ ฯ

ข้าแต่พระลงม์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอນ้อมถวายภัตตาหาร
กับทั้งบริวารเหล่านี้ แก่พระกิกขุสั่ง ขอพระกิกขุสั่งชั่งรับ ภัตตาหารกับทั้ง
บริวารเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้า
ทั้งหลาย สิ้นการลนานา เทอญ.

คำถวายข้าวพระพุทธ

อิมัง สุปะพယัญชະนะสัมปันนัง สาลีนัง โอทะนัง อุทะกัง วารัง
พุทธสัสสะ บูเชมิ ฯ

คำลาข้าวพระพุทธ

เสสัง มังคะลา ยาจามิ ฯ

คำลาพระกลับบ้าน

หันทะทานิ มะยัง ภันเต อาบุจฉามะ พะหุกิจชา มะยัง พะหุกะระณียา

พระลงม์ผู้รับลา กล่าวคำว่า ยัสสะทานิ ตุมเห กາลัง มัญญะถะ
ผู้ล้าพึงรับพร้อมกันว่า สาธุ ภันเต แล้วกราบ ๓ ครั้ง

คำภาษากลาง - ภาษาเหนือ

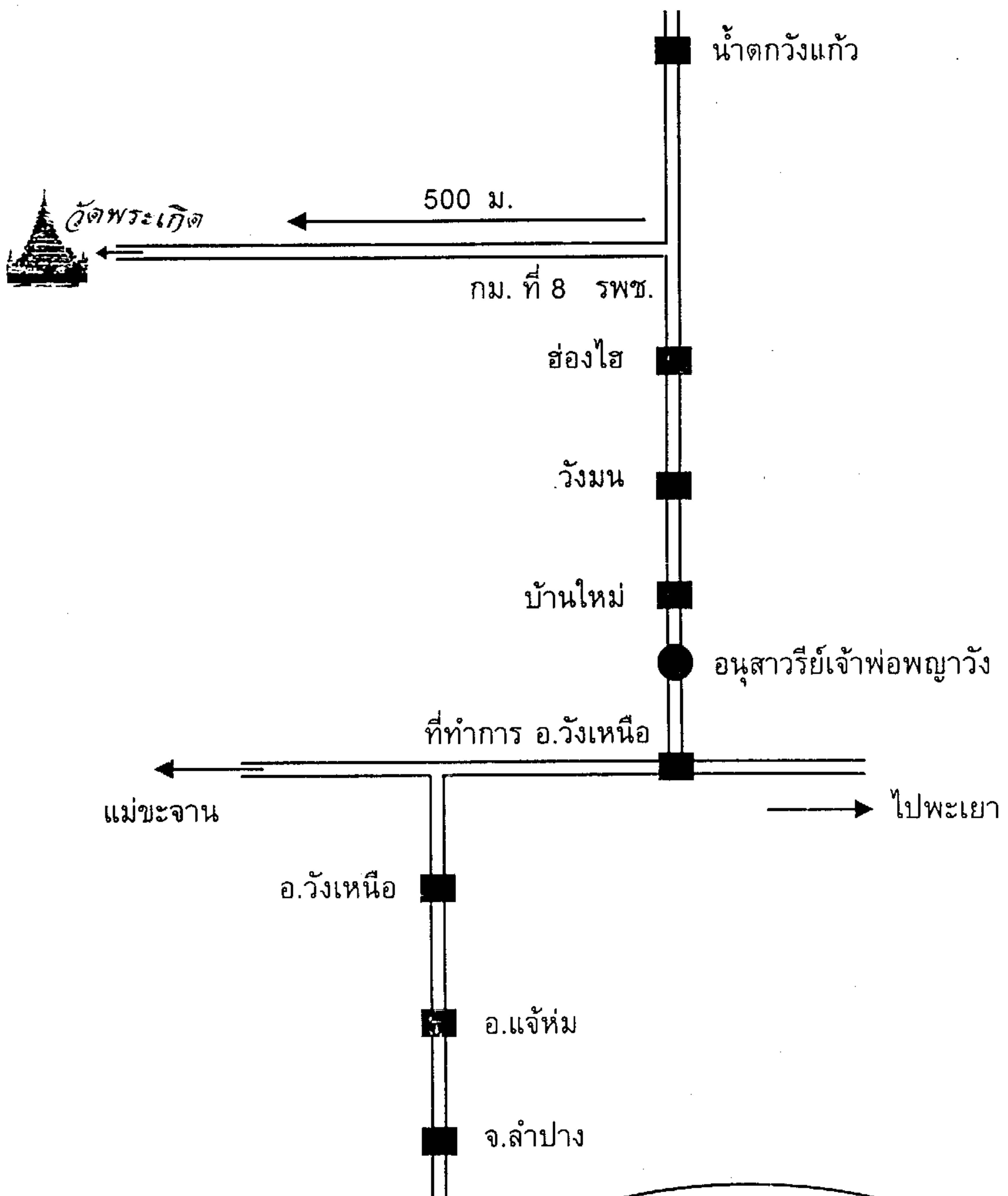
ภาษากลาง	ภาษาเหนือ
กินข้าวกับอะไร	กินข้าวกับอะหยิ่ง
พยายามดีหรือ	พยายามดี ก่อ
คนไม่เต็บบท	คนลิงตึง
แนม	จิ้นส้ม
หัวเราะ	ไคร่หัว
ตอนเย็น	เมื่อແลง
เกียจคร้าน	ชี้คร้าน
มากมาย	ป่าເລື້ອ ປ່າເຕ່ວ
เมื่อวานนี้	ຕະວານນີ້
พอทุເຈາ	ຍັງແຄວນຫນ້ອຍ

ค่าทางใจเศรษฐี

- ให้บริกรรมประจำว่า อุ อา กะ ສະ แล้วปฏิบัติตามค่าดังนี้
- อุ ให้มีความขยันทำงาน
 - อา ให้รักษาทรัพย์สมบัติไว้ให้ดี
 - กะ ให้คนเพื่อนที่ดีแนะนำประโยชน์
 - ສະ ให้ใช้จ่ายไม่เกินตัว ใช้จ่ายแล้วให้เหลือไว้

ค่าตามหนานิยม คนรัก คำขยายดี

- ให้บริกรรมว่า ทา ปี อะ สະ ให้ปฏิบัติตามค่าดังนี้
- ทา ให้มีใจเอื้อเพื่อช่วยเหลือผู้อื่นเสมอ
 - ปี เจรจาคำที่อ่อนหวาน เจรจาสิ่งที่เป็นจริงเสมอ
 - อะ ประพฤติช่วยเหลือผู้อื่นให้ได้ประโยชน์จากเรา
 - ສະ ไม่ถือตัวเป็นคนอ่อนน้อมถ่อมตัวเสมอ

แผนที่ แสดงเส้นทางไปวัดพระเกิด
จ.ลำปาง-วังเหนือ
108 กม. ผ่าน อ.แจ้ห่ม
ใช้เส้นทางไปน้ำตกวังแก้ว